

Trump bude muset udělat v USA pořádek. Nebude se to líbit. Kotrba vidí, co je nutné

parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Trump-bude-muset-udelat-v-USA-poradek-Nebude-se-to-libit-Kotrba-vidi-co-je-nutne-758408

Jakub Vosáhl

15.07.2024 16:27 | Rozhovor

Sobotní atentát a ikonické fotografie s odhodláním uprostřed krve podle Štěpána Kotrby Donaldu Trumpovi nejen vyhrál volby, ale také zajistil významné místo v amerických dějinách. Po nástupu do úřadu podle něj bude muset dělat „pořádek“, i když se to mnohým nebude líbit. Jeho úkol podle něj nebude o nic menší, než zachránit svět před blázný, kteří jsou v USA u moci nyní.

[Sdílej](#)

Foto: **Screen CNN Prima News**

Popisek: **Štěpán Kotrba v debatě na CNN Prima News**

reklama

O útoku na Donalda Trumpa se hovoří jako o „historickém přelomu“. Myslíte si, že atentát na hlavního vyzyvatele prezidenta Bidena skutečně něco v politických trendech změní?

Každý atentát na prezidenta je historický přelom. Většina prezidentů občanům za to nestála. Je to vyznamenání. Doklad o výjimečnosti. A navíc v době kampaně je to v USA, jestli se nepletu, poprvé. Amerika se tím zařadila mezi jihoamerické a africké země... Naposled byl prezidentský kandidát zabit v Ekvádoru. Poprvé také je, že se atentátníkovi tak klepala ruka, že se nestrefil.

Myslím, že to je také výstřel, který Trumpovi definitivně vyhrál tyhle přelomové volby, tedy pokud to nezkusí ještě jednou někdo, kdo bude mít lepší mušku.

Trump má díky fotografiím, na kterých zkrvavený pod americkou vlajkou nabádá své spojence ať vydrží, nejen volby vyhrané, ale touto fotkou má zajištěno místo i v americké historii. Vedle snímku vojáků, vztyčujících vlajku.

Fotograf Associated Press Joe Rosenthal vyfotil 23. února 1945 šest amerických vojáků, jak vztyčují vlajku nad japonským ostrovem Iwodžima. Ta obletěla svět a pak posloužila jako předloha pro památník americké námořní pěchoty, odhalený v roce 1954 u Arlingtonského národního hřbitova.

Rusové mají zase fotku válečného reportéra Jevgenije Chalděje, na níž sovětský voják Alexej Kovaljov vztyčuje rudou vlajku nad Reichstagem, u bronzového sousoší Germanie a jejího koně.

Znáte ten vtip o Mojšem, jeho PR poradci a překročení Rudého moře? To přijdou Židi, vyhánění z Egypta, na pobřeží Rákosového moře, půl hodiny za nimi egyptští pronásledovatelé a vyčerpaný Mojšeho poradce si povzdychne: „Pane, teda teď nás spasí jenom zázrak. Jestli vymyslej, jak přejít moře suchou nohou, tak jim zaručuju minimálně kapitolu v knize *Šemot*...“

Tu Mojšeho knihu, jejíž hebrejský název znamená „Jména“, odvozeno od úvodního incipitu „Toto jsou jména synů Izraele“. Dnes ji známe spíše pod následným řeckým pojmenováním Exodus a dodnes slouží jako ilustrace, co Bůh vykonal pro svůj lid a že svůj lid neopustí. Ta kapitola se jmenuje *Kriat Jam Suf* – Rozdělení Moře rákosí. Když Izraelci uviděli Boží moc, uvěřili v Boha i v Mojžíše a zpívali píseň chvály Hospodinu za přechod přes moře a za zničení svých nepřátel. Tato píseň se nazývá Píseň moře – *Šírat HaJam*. Dobrý PR, ne?

Lidé na místě podle svědků z atentátu vinili „Bidena a média“.
Jak moc velká je podle vás „politická odpovědnost“
Trumpových protivníků? Přece jen jej měsíce vykreslují jako
fatální nebezpečí pro demokracii, což může někoho přivést k
myšlence na radikální řešení vážného nebezpečí...

No jo... Tomu bylo tak vždy. Vždy byl čas války nebo čas volby osudový pro vítěze i pro poražené. Vždy existovalo **fatální nebezpečí, že zvítězí „ten druhý“**. I v té Písni moře se dodnes zpívá: „*Natáhneš svou pravici a země pohltí tvé nepřátele. Ve své neutuchající lásce povedeš lidi, které jsi vykoupil. Ve své síle je povedeš do svého svatého příbytku. Národy uslyší a budou se třást; lid Pelištejců zachvátí úzkost...*“ Palestince ta úzkost ovládá dodnes.

Dnešek je zvláštní v tom, jak moc jsme si volby ritualizovali, do jaké míry do nich projektujeme touhu po změně. Nehledáme přitom toho nejlepšího z nás, který zabije kance, aby zajistil maso pro celý rod. Hledáme Spasitele, Vykupitele. Je to směšné.

Existuje geopolitická předurčenost těchto čtyřletých či pětiletých period v historii každé země. V případě USA je předurčenost dána rolí, kterou USA sehrávaly celou polovinu 20. století. Byly jedním z vítězů války, jsou vlastníky atomové bomby, odpovídaly dlouho za uchování „západní“ civilizace. Byly zemí pokroku. Byly hegemonek politiky poloviny světa. Nyní, když hrozí konfrontace s bývalým hegemonek druhé poloviny světa, který znovu obnovuje svou původní moc a navíc chce být architektem multipolárního světa, který by znamenal ztrátu značné části současné moci USA, je odpovědnost politiků této země ještě větší. Chtějí mír nebo válku? Američané jsou převážně „novokřtěnci“, potomci těch, kteří přišli do Nového světa, aby podrobili tamní národy a vnutili jim své náboženství. Opakovací puškou, ne křesťanskou láskou. Tohoto agresivního intervencionismu se nechtějí vzdát ani dnes. Intervencionismus tvoří jeden z pilířů americké politické teorie i zahraniční politiky.

Demokraté navíc uplatňují nejen politický a vojenský intervencionismus dobytých Nového světa, ale svou politiku staví i na vnitřním ekonomickém intervencionismu – upřednostňují vládní zásahy do tržního hospodářství či regulaci ekonomických procesů v zemi. K maximalizaci zisku či k nápravě různých selhání trhu a podpoře obecného blahobytu, nebo v širším smyslu pro prosazování veřejných zájmů. Blaho jednoho však nemusí být blaho druhého. A málokdy bývá blaho všech.

Intervencionismus hrál hlavní roli v zahraniční politice všech západních mocností, zejména během viktoriánské éry a po ní, jako produkt imperiálního kolonialismu. Historik Alexandr Downes tvrdí, že bylo v letech 1816 až 2011 odstraněno 120 vůdců díky změně režimu ze zahraničí. Studie politologa Dov Haim Levina z roku 2016 zjistila, že Spojené státy v letech 1946 až 2000 zasáhly do 81 zahraničních voleb...

Impulz k násilnému svržení nevyhovujících režimů přehlíží několik klíčových skutečností. Za prvé, akt svržení cizí vlády způsobuje rozpad její moci – policie i armády. Tisíce ozbrojených mužů pak vedou povstání proti zasahujícímu nebo vítězi převratu. To se stalo například v Iráku, kde nad Američany i nad jimi dosazenou loutkovou vládou de facto zvítězila Mahdího armáda Muktady as Sadra, složená jak z islamistů, tak ze Saddámových vojáků. Mnozí sekulární Iráčané se slzou v oku dodnes vzpomínají na „krvavého“ socialistu Husajna. To samé se stalo v Lybii. Kaddáfího jméno i činy budiž pochváleny. Dal lidu černé Afriky naději.

Za druhé, dobyvatelé čelí kromě veřejnosti v porobené zemi také domácímu publiku a tyto dva zájmy jsou obvykle protichůdné. Domácí, kteří převrat platili, chtějí jiné věci než ti, v jejichž prospěch se oficiálně vedl. Rozdílné preference staví vnucené vůdce do bezvýchodné situace: Jednání, které jednomu vyhovuje, se druhému odcizuje. Cílem investice do převratu je vždy tribut či kořist – drancování ekonomiky poraženého. Ne demokracie. To se teď událo v Africe, odkud se jak nekoloniální Francie, tak Američané musejí pakovat.

Třetí problém nastává, když všichni ovládaní uvěří demokratizační propagandě a postupně obnoví vládu nad svou zemí. Pak se stane, že v zemi na dlouhou dobu zvítězí odpůrci intervence. To se nyní stalo v Maďarsku.

Čtvrtý problém nastane, když intervencionista uvěří své vlastní propagandě a odmítne respektovat kulturní odlišnost země, kterou si porobil. Což se Američanům stalo v Afghánistánu, odkud nakonec museli utéct a zanechali své bývalé spojence a spolupracovníky napospas tamním hegemónům. Což pro ně většinou bylo fatální, neboť je místní považovali za zrádce národa, a tak jim podřezali krky.

Liberální internacionalismus je ještě nebezpečnější, protože je to zakonspirovaná zahraničně-politická doktrína, která podporuje mezinárodní instituce, otevřené trhy, kooperativní bezpečnost a liberální demokracii. Ovšem v mezích, povolených mezinárodními institucemi, které prosazují „normy založené na pravidlech“, ovšem na pravidlech, jejichž podobu a důslednost uplatňování tvoří ony samy. Ano, podporují liberální demokracii a usnadňují „volný pohyb“, ovšem pomocí finanční oligarchie tvoří trh, který nezajišťuje rovnost, ale prosazuje nerovnost.

Pokud je úrok z půjčených peněz vyšší než možný nebo povolený zisk, není to férový trh. To je nekolonialismus dolaru, nekolonialismus WHO, Světové banky, UNDP a MMF, dolarem ovládanými. V USA je hlavní doktrínou Demokratické strany.

Amerika ale není ono „Město na kopci“, jednající jako „maják naděje“ ve prospěch světa, jak se v politické teorii používá tato fráze z pojednání puritánského Johna Winthropa „Model křesťanské lásky“, citující Matoušovo evangelium (Mat 5:14) prvním anglickým puritánům, kteří osídlili Boston. Pravidlem je izolace vlastních trhů do chvíle výměny vysoce úročených půjček za otevření ekonomiky silným hráčům a následný výkup národního bohatství. Je to politika lichvářů. Pokus o tuto politiku se udál i v Rusku, za Jelcina. Rusko málem skončilo bankrotem a rozpadem.

Jednosměrná liberalizace obchodu ignoruje udržitelnost zaměstnanosti, ignoruje politiku sociální, ignoruje životní prostředí, ignoruje veřejné zdraví. Je to politika postupně vzrůstající závislosti, vzrůstajících dluhů a snížení kvality života většiny. Zažíváme ji i my. Nyní se tato politika připravuje pro Ukrajinu. Zahraniční dluh vzrůstá, řešením je prodej národního majetku a následný odliv zisků. Pouhá práce ve mzdě pro nové pány.

Psali jsme:

Biden a Trump. Dva kandidáti, u kterých je nejčastěji zmiňován jejich věk a neotřesitelné postavení, které navzdory všem problémům mají ve svých partajích.

Jojo, dnes máme Spojené státy senilní, ne americké.

Co podle vás tato dvojice, která má proti sobě stát už podruhé po sobě, ukazuje o americké politice?

Tragickou krizi západního vůdcovství, nalézající pouze senilní starce, loutky skrytých zájmů, ne opravdu inspirující vůdce lidu. Pro mne byl takovým posledním silným, charismatickým vůdcem demokratický prezident John Fitzgerald Kennedy. Ten krátce po porážce Richarda Nixona, 9. ledna 1961 citoval během projevu Winthropa.

Tehdy řekl: *„Dnes jsou oči všech lidí skutečně upřeny na nás – a naše vlády, v každém odvětví, na každé úrovni, národní, státní i místní, musí být jako **město na kopci** – postavené a obývané lidmi, kteří si jsou vědomi své velké důvěry a své velké zodpovědnosti. Vydáváme se totiž v roce 1961 na cestu, která není o nic méně nebezpečná než ta, kterou podnikla Arabella v roce 1630. ... Historie nebude posuzovat naše snažení – a vláda nemůže být zvolena – pouze na základě barvy pleti, vyznání nebo dokonce stranické příslušnosti. Ani kompetence, loajalita a postavení, přestože jsou nanejvýš nezbytné, v dobách, jako jsou tyto, nebudou stačit. Neboť **od těch, kterým je mnoho dáno, se mnoho vyžaduje...**“*

Je to ale jediný politik, který ta slova myslel vážně. I když povolil pokusy o svržení kubánské vlády Fidela Castra v neúspěšné invazi v Zátocě sviní a operaci Mongoose. I když může za Vietnam. Ale byl spásou pro poválečnou Ameriku.

Fotogalerie: - Náhradníci složili slib

Nejen programem Apollo s cílem přistát člověka na Měsíci, ale ukončením apartheidu a podporou veřejného bydlení, odborů a prací ve výboru Senátu pro pracovní vydírání, hnutí za občanská práva, starostí o zaměstnanost. Byl to on, kdo prosadil roku 1961 zákon o bydlení a poskytl finanční prostředky na obnovu měst a veřejné bydlení a schválené federální hypoteční úvěry pro ty, kteří nesplňovali podmínky pro veřejné bydlení. Kennedy navrhl návrh zákona, který stanoví pro státy federální vzdělávací pomoc ve výši 2,3 miliardy dolarů, přičemž více peněz půjde do států s nižším příjmem na hlavu. Byl to on, kdo prosazoval revoluční zákon o zdravotním pojištění, který by hradil náklady na hospitalizaci a ošetřování seniorů a ministerstvo pro městské záležitosti a bydlení. I když tyto snahy neprošly Kongresem, přesto formulovaly socialistické programové priority demokratů.

Prosadil zákon o duševním zdraví komunity, který poskytoval finanční prostředky místním komunitním centrům duševního zdraví. Obhajoval snížení daní v keynesiánském stylu, které mělo pomoci urychlit ekonomický růst, bojoval proti monopolistickým cenám v ocelářství. Prosadil zákon o rovném odměňování, aby pomohl k rovnoprávnosti ženám – zrušil nerovnost mezd na základě pohlaví...

To on řekl větu „***Neptejte se, co může vaše země udělat pro vás – ptejte se, co můžete udělat vy pro vaši zemi.***“ Požádal národy světa, aby se připojily k boji proti tomu, co nazýval „společnými nepřáteli člověka: **tyrání, chudobě, nemoci a válce samotné**“. Mezi lety 1960 a 1963 získalo dvacet čtyři zemí nezávislost. Podporoval snahu Alžírsku získat nezávislost na Francii.

Byl to Kennedy, který zdůraznil, že USA by měly být vždy na straně antikolonialismu a sebeurčení. Zavedl *Alianci pro pokrok a Peace Corps* na podporu třetího světa. Prostřednictvím tohoto programu se Američané dobrovolně přihlásili k pomoci rozvojovým zemím v

oblastech, jako je vzdělávání, zemědělství, zdravotní péče a stavebnictví. Během dvou let takto pomáhalo na 200 tisíc Američanů.

Kennedyho neústupnost v Kubánské raketové krizi možná zachránila svět, protože Castro skutečně chtěl odpálit ruské rakety na USA. Nikdy SSSR nezapomněl, že mu to Chruščov nedovolil a považoval ho od té doby za nebezpečného šílence. USA po dohodě veřejně slíbily, že nikdy nenapadnou Kubu a soukromě souhlasily s odstraněním svých raket Jupiter z Itálie a Turecka.

Pro Reagana i Obamu už byla citace Winthropova jen bezobsažná, nafoukaná fráze. A takovou bublinou žvástů zůstala dodnes. ***Od těch, kterým je mnoho dáno, se mnoho vyžaduje.***

Kennedy byl demokrat. Socialist. Ti ostatní už si na něj jen hráli.

Psali jsme:

Štěpán Kotrba k 25 letům od „plyšáku“: Husákových žvástů jsme měli dost, chtěli jsme jiný socialismus. Naději zabila Albrightová. Byla dohoda KGB a CIA. Havel byl vybrán předem

Trump už dříve vnímal svou kampaň jako odčinění voleb 2020. Nemůže jej tento zážitek ještě více radikalizovat ve smyslu „pomsty“?

Asi ano. Nedivím se. Bude si muset udělat doma pořádek a ne každému se to bude líbit. Určitě ne vojákům, kteří si užívají pohodlí základen v západní Evropě. Stejně jako se nedivím Robertu Ficovi, pokud se rozhodne pro pomstu. Má na to právo.

Současná woke Amerika a její NATO je v úpadku. Budování silné odolné společnosti vyměnila za budování práva homosexuálů a fetišů. A okrádání třetího světa. Výrobu efektivních zbraní, jakými USA vítězily v 2. světové válce, vyměnily během dlouhého míru studené války za výrobu hi-tech zbraní, co nejsložitějších a co nejdražších. To je atentát na veřejné rozpočty, na daně všech

Američanů a daně všech občanů zemí NATO. Válka na Ukrajině ukazuje nesmyslnost tohoto konceptu, když tanky Abrams uvíznou v rasputici.

Je paradoxem dějin, že ideály svobody chce dnes Americe vrátit alt-right konzervavec, táborový žvanil a provokatér. Jednou reformista, podruhé demokrat, potřetí konzervavec. Stoupenec politiky „tlustého bílého muže“, pohrdajícího politickou korektností, jehož politické pozice mohou být libovolné, pokud mu zajistí moc. Stal se poprvé prezidentem, protože Američané nechtěli Clintonovou.

Izolacionista. Trump označil NATO za „zastaralé“, v rozporu s realitou prosazoval usilování o energetickou nezávislost, v rozporu se sociálními cíli a potřebami veřejných rozpočtů usiloval o snížení daní bohatým a v rozporu s dosavadní hospodářskou politikou globalizace usiloval o zavedení cel na dovoz. Přitom Amerika generaci předtím vyvezla veškerou výrobu do zemí s nižší cenou pracovní síly, nejlépe tam, kde hlad nutí pracovat i děti. Pomohl přenést krajně pravicové, okrajové myšlenky a organizace do hlavního proudu. Je odpůrcem potratů. Zrušil mnoho federálních předpisů o zdraví, práci i životním prostředí. Utápěl se v soudních sporech o legálnost svého majetku a příjmů. Podváděl berňák. Majetkový a finanční spekulant může být občan, může válčit s berňákem, nemůže být ale v civilizované zemi politik, tím méně prezident.

Tragédií je, že demokraté nebyli schopni během jeho první vlády vychovat charismatické protikandidáty, kteří by reprezentovali Spojené státy, jakými by měly být v 21. století. Jako reprezentoval Kennedy Spojené státy po válce. Tragédií USA bylo zvolení senilního stařečka Bidena, kterého vodí jako loutku na špagátu. Neschopného formulovat nosnou myšlenku, ukázat směr, najít společnou řeč. Tragédií je na něm trvat i dnes.

Dnes nefandíme Trumpovi, bojíme se Bidena v druhém období. Nezajímá nás americká demokracie, ekonomická ani sociální situace milionů Američanů. Zajímá nás náš osud.

Bojíme se proxy války, kterou USA rozdmýchaly na hranicích Evropy bez jakékoliv záruky převahy vojenské či ekonomické. Války, kterou Ukrajina nemůže proti Rusku vyhrát a která přitom nejvíce vyčerpává nás, Evropany.

Bojíme se rozvratu ekonomického kvůli nestabilitě Ukrajiny či Středního východu, limitující přístup k ropě a plynu. Bojíme se o stabilitu a cenu dodávek, bez nichž by Evropa zmrzla a průmysl zkolaboval. Bojíme se přerušení vztahů s Ruskem, které desítky let zajišťovalo Evropě relativně levné, ale spolehlivě dodávané energie i suroviny. Byly to kroky USA, které v novém miléniu rozvrátily Ukrajinu až tak, že se tradičně izolacionistické Rusko rozhodlo pro vojenskou intervenci. Byly to kroky USA, které najdeme za výbuchem Nord Streamu.

Fotogalerie: - Vzpomínky na Tita

Rusko přitom nemá dost občanů ani na obsazení země za Uralem, natožpak na obsazení či okupaci Evropy.

Bojíme se rozvratu evropského sociálního systému kvůli možným migračním vlnám z ekonomicky i politicky rozvrácených, většinou islámských zemí, ve kterých není nic, než mešity. Rozvrátily je a jejich občany radikalizovaly USA a jich Sorošové. Rozvracejí je i nadále ve snaze oslabit Rusko na jeho periferiích v dějinné válce Heartlandu s Rimlandem.

Bojíme se rozvratu kulturního, který přinesly levicové koncepty popperovské „otevřené společnosti“ otevřené majorizace požadavků homosexuálů a transsexuálů, požadavky na multikulturní soužití s kulturami, které se ale o soužití nesnaží a nestojí o něj. Bojíme se o obsazení části měst nebo celých krajů vyznavači islámu, které by si vynutilo toleranci práva šaría či občanskou válku, která by nutně vedla k nelítostnému vyvraždění ghet.

Bojíme se bláznivých ekologických nápadů, které neřeší a nemohou vyřešit klimatickou nestabilitu a které ani náhodou nelze redukovat na „oteplování“ a „sodovkový plyn“, byť by se na tom shodlo tisíc vědců, závislých na grantech. Letošní situace v Rusku ukazuje, že výkyvy počasí nejsou oteplováním, ale oscilací. Že ochranou není a nemůže být větrná či solární energetika. Že planetu neovlivňuje stále zanedbatelná terraformní činnost člověka, ale zemský magnetismus a gravitační rovnováha ve vztahu ke Slunci a k Měsíci. Že stačí zvlnění stratosférických jetstreamů nad severní polokoulí vinou atlantického proudu El Niño a zimu střídá po měsíci saharské léto.

Že pro trvalost a jistotu přežití budeme muset udělat něco daleko víc, než děláme. Budeme muset bydlet spíše v betonových bunkrech či v podzemí než v prosklených věžácích a velkoměstech. Budeme muset instalovat pevné dubové okenice, jako ve středověku.

Budeme muset počítat s krutými mrazy a sněhovými vánicemi stejně, jako s ničivými tropickými bouřemi a zátopami, mohutnými blesky a tornády, děsivými vedry a rozvátým pískem ze Sahary.

Budeme muset počítat s rozpadem současné křehké infrastruktury, postavené na hypermoderních technologiích, které jsou všechny závislé na stabilní dodávce elektřiny o stabilním napětí a kmitočtu. Budeme se muset znovu naučit rozdělovat oheň třením dřev a jiné skautské dovednosti, které někteří z nás znají z románů E. T. Setona *Dva divoši*.

Budeme se muset připravit na apokalyptickou dobu, ve které obstojí technologie 19. a první poloviny 20. století, ale neobstojí umělohmotné produkty 21. století. Ve které budou fungovat vozy jezdící po polních cestách s obručemi místo pneumatik, neboť asfalt se může snadno roztavit nebo i hořet a syntetická guma nic nevydrží. Ve které obstojí parní stroje a primitivní benzínové motory Henryho Forda, ale ne ty současné, plnící normy EURO 5. Možná budeme muset se naučit jezdit na koních a do zemědělských strojů zapřahovat krávy. Pak si začneme vážit chleba. Odmysleme si hamburgery, do igelitu balená kuřata, velkochovy a mrazírny masa a zjistíme, že se musíme naučit chovat krávy, kozy, králíky, slepice, holuby a lovit srnce a divoká prasata. Musíme se je naučit lovit, zabíjet, stahovat z kůže a kůži vydělávat, šukat peří a šít peřiny. Přežijí jen ti, kteří to zvládnou. Ti, kteří mají dnes klimatickou úzkost, umřou, protože jsou a budou k ničemu.

Dnes nefandíme Trumpovi, ale volíme a budeme volit jemu podobné. Ze strachu. Budeme volit nepokračování války, protože se dotýká bezpečí našeho dosavadního života. Volíme stabilitu vztahů na celém kontinentu, protože nebezpečí nestability se dotkne všech. Volíme prozatím kolektivní obranu hranic před „Divokými“ a „Hladovými“ dřív, než bude nutno volit individuální obranu vlastního domova se zbraní v ruce – proti všem. Volíme konec plýtvání veřejných prostředků tam, kde instinktivně tušíme, že je vedené vírou v zelené cargo-kulty a ne znalostmi.

Nepotřebujeme cyklostezky, ale přehrady a jednoduché elektrárny na každém kilometru řek. Nepotřebujeme stovky metrů vysoké větrníky, ale decentralizované sítě zdrojů energie a obyčejné

žárovky, které fungují i při polovičním napětí. Potřebujeme petrolejky. Potřebujeme kovárny a kováře. Tesaře a truhláře. Tkalce a jejich stavy. Pekaře a stavitele pecí na dřevo.

Nepotřebujeme stále novější a rychlejší počítače na hraní her, ale počítače, které vydrží deset a více let funkční s minimem poruch. Na práci. Které bude možno napájet agregáty a dynamy. Rozlučme se s internetem a závislostí na sociálních sítích. S mobilními telefony a satelity. Někdy bude stačit staříčkový armádní telefon a klubko drátu pověšeného na stromě. Jako za války. Někdy bude stačit mechanická kalkulačka, někdy dokonce jen dřevěné počítadlo, tužka a papír. Znalost morseovky a stará vojenská vysílačka. Nepotřebujeme výrobky s omezenou životností. Jinak se západní civilizace může zhroutit během záruční doby. Protože nebude, kde ji reklamovat a kde ji opravit.

Dnes nefandíme Trumpovi, ale zachraňujeme svůj svět před ostatními blázný, kteří jsou u moci.

Psali jsme:

Nejtrapnější puč v dějinách? Bolivijský generál v klepetech, Kotrba dodává zajímavosti
Piráti tloustnou, stárnou a udávají v Bruselu.
Kotrba přemýšlí, kdo zachrání levici
„Přestaňte se honit za přízraky Putina.“ Verze Fialy o žháři vyslaném Rusy zpochybněna
Po volbách: Teď skončí Ukrajina, tvrdě. Role Babiše. Hromada hnoje se rozpadá. Předpověď pro ČR

Přidejte si PL do svých oblíbených zdrojů na Google Zprávy. Děkujeme.

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

131-981500247/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

reklama

Článek obsahuje štítky

[média](#) , [Rusko](#) , [Ukrajina](#) , [USA](#) , [válka](#) , [atentát](#) , [Kotrba](#) , [Kennedy](#) , [Trump](#)

Ukrajina (válka na Ukrajině)

Zprávy z bojiště jsou v reálném čase těžko ověřitelné, ať již pocházejí z jakékoliv strany konfliktu. Obě válčící strany z pochopitelných důvodů mohou vypouštět zcela, nebo částečně nepravdivé (zavádějící) informace.

Redakční obsah PL pojednávající o tomto konfliktu **naleznete na této stránce**.

autor: **Jakub Vosáhlo**

